

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 grudnia 2017 r.

Sąd Rejonowy w Gdyni I Wydział Cywilny Sekcja do spraw rozpoznawanych w postępowaniu uproszczonym w składzie:

Przewodniczący: SSR Anna Stolarska

Protokolant: sekr. sąd. Tomasz Łukowicz

po rozpoznaniu w dniu 7 grudnia 2017 r. w Gdyni na rozprawie

sprawy z powództwa **G. A.**

przeciwko **M..pl spółce z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G.**

o zapłatę

I oddala powództwo;

II zasądza od powódki G. A. na rzecz pozwanej M..pl spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. kwotę 917,00 zł (dziewięćset siedemnaście złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego;

III nakazuje pobrać od powódki G. A. na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Gdyni kwotę 417,90 zł (czteryście siedemnaście 90/100 złotych) tytułem kosztów stawiennictwa świadka wypłaconych tymczasowo ze środków Skarbu Państwa.

UZASADNIENIE

Powódka G. A. wniosła w dniu 18 lutego 2017 r. pozew przeciwko M..pl spółce z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. o zapłatę kwoty 2.499,00 zł z odsetkami ustawowymi od dnia 27 stycznia 2017 r. do dnia zapłaty i kosztami postępowania, wskazując, że w dniu 6 czerwca 2016 r. zawarła z pozwanym umowę dostawy narożnej kanapy typu B. produkcji firmy (...), której dostawa nastąpiła w dniu 23 czerwca 2016 r., oraz że po rozpakowaniu towaru stwierdzono wady i w dniu 24 czerwca 2016 r. powódka złożyła pozwanemu reklamację, która została uwzględniona i dokonano odpowiednich napraw do dnia 10 sierpnia 2016 r. Powódka wskazała, że po jakimś czasie wady towaru ujawniły się ponownie, czego następstwem była kolejna reklamacja złożona w dniu 19 listopada 2016 r., a w dniu 30 listopada 2016 r. pozwany dokonał wizytacji mającej na celu stwierdzenie usterek towaru i stwierdził bezpodstawnie, że reklamacja jest niezasadna. Powódka wskazała, że zwróciła się do Stałego Polubownego Sądu Konsumentckiego w G. o wydanie postanowienia o odstąpieniu od umowy, lecz pozwany nie dokonał zapisu na sąd, co spowodowało zwrot wniosku powódki i w tym stanie rzeczy powódka w piśmie z dnia 19 stycznia 2017 r. zwróciła się do pozwanego z oświadczeniem o odstąpieniu od umowy, na które pozwany odpowiedział pismem z dnia 27 stycznia 2017 r., nie wyrażając zgody na powyższe.

(pозew – k. 10-13)

Pozwany wniósł o oddalenie powództwa w całości podnosząc, że producent kanapy dokonał wszelkich możliwych i koniecznych napraw w trakcie pierwszej reklamacji, a uszkodzenia, które pojawiły się po naprawie, były wynikiem tylko i wyłącznie normalnego zużycia rzeczy, związanego z jej użytkowaniem. Pozwany zarzucił również, że powódka nie udowodniła zasadności swoich twierdzeń, jakoby uszkodzenie rzeczy wynikało z jej fabrycznej wady. Pozwany podniósł, że powódka dokonywała reklamacji korzystając z uprawnień zawartych w gwarancji, a nie korzystając z

instytucji rękojmi za wady fizyczne, oraz że roszczenie w niniejszej sprawie jest sformułowane na tyle nieprecyzyjnie, że nie ma pewności, czy powództwo zostało wytoczone wobec właściwego podmiotu.

(odpowiedź na pozew – k. 43-46)

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 6 czerwca 2016 r. G. A. kupiła w sklepie (...)pl spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. narożnik B. za kwotę 2.499,00 zł.

(niesporne, nadto: zamówienie – k. 17, oświadczenia powódki na rozprawie w dniu 11.05.2017 r. – k. 66-66v, nagranie z dnia 11.05.2017 r. 00:01:13 – 00:30:14)

W dniu 23 czerwca 2016 r. ww. narożnik został dostarczony do mieszkania G. A..

(niesporne, nadto reklamacja z dnia 24.06.2016 r. – k. 18)

W dniu 24 czerwca 2016 r. G. A. złożyła w Salonie (...) w G. reklamację narożnika B., w której wskazała, że na siedziskach materiał wyraźnie się marszczy, a ponadto na poduszce oparciowej długiej materiał marszczy się w części górnej oraz że w blendzie części rozkładanej istnieje wgłębienie (dziura, ubytek w materiale). G. A. wskazała, że oczekuje: wymiany poszewki poduszki na wolną od wad, wymiany siedziska otomany, wymiany siedziska części rozkładanej.

(niesporne, nadto reklamacja z dnia 24.06.2016 r. – k. 18)

Zgłoszoną reklamację sklep (...)pl sp. z o.o. z siedzibą w G. przekazał do producenta narożnika – firmy (...) we W..

(niesporne)

W związku ze złożoną reklamacją pracownik producenta M. J. przyjechał do mieszkania G. A. i uznał reklamację za zasadną oraz wskazał na konieczność naciągnięcia tkaniny na siedziskach.

(niesporne, nadto zeznania świadka M. J. – k. 73-73v, nagranie z dnia 24.08.2017 r. 00:02:27 – 00:21:35)

Po dokonaniu naprawy i zwrocie w dniu 10 sierpnia 2016 r. narożnika G. A. złożyła w dniu 19 listopada 2016 r. w Salonie (...) w G. kolejną reklamację narożnika B., w której wskazane zostało, że po tygodniu od naprawienia wady G. A. zauważyła te same wady oraz uszkodzenie poduszek. G. A. wniosła o wymianę mebla na nowy lub zwrot kosztów.

(niesporne, nadto: karta reklamacji nr 5/07/16 – k. 19, formularz zgłoszenia reklamacyjnego – k. 20-21)

Zgłoszoną reklamację sklep (...)pl sp. z o.o. z siedzibą w G. przekazał do producenta narożnika – firmy (...) we W..

(niesporne)

W związku z kolejną reklamacją pracownik producenta M. J. przyjechał do mieszkania G. A. i uznał reklamację za niezasadną wskazując, że zgłoszone usterki to normalny efekt użytkowania.

(niesporne, nadto: karta reklamacji nr 15/11/16 – k. 22, zeznania świadka M. J. – k. 73-73v, nagranie z dnia 24.08.2017 r. 00:02:27 – 00:21:35)

Przy składaniu obydwu reklamacji w Salonie (...) w G. G. A. podpisała przedłożony przez pracownika sklepu formularz zgłoszenia reklamacyjnego, którego treść została wypełniona przez pracownika sprzedawcy i w którym zaznaczone zostało, że kupujący chce skorzystać z roszczenia wynikającego z gwarancji producenta.

(niesporne, nadto: formularz zgłoszenia reklamacyjnego – k. 20-21, oświadczenia powódki na rozprawie w dniu 11.05.2017 r. – k. 66-66v, nagranie z dnia 11.05.2017 r. 00:01:13 – 00:30:14)

W dniu 14 grudnia 2016 r. G. A. złożyła do Stałego Polubownego Sądu Konsumenckiego w G. wniosek o rozpoznanie sporu przeciwko M..pl sp. z o.o. z siedzibą w G.. Wniosek został zwrócony z uwagi na niedokonanie zapisu na sąd przez przedsiębiorcę.

(niesporne, nadto: wniosek o rozpoznanie sporu – k. 23-24, zarządzenie o zwrocie wniosku – k. 25, pisma Stałego Polubownego Sądu Konsumenckiego w G. do sprzedawcy i producenta – k. 32-33, odpowiedź producenta – k. 30-30v)

W piśmie z dnia 19 stycznia 2017 r. G. A. złożyła M..pl sp. z o.o. z siedzibą w G. oświadczenie o odstąpieniu od umowy z dnia 6 czerwca 2016 r. oraz zażądała zwrotu uiszczonej ceny za narożnik B..

(niesporne, nadto pismo powódki z dnia 19.01.2017 r. – k. 26)

Sąd zważył, co następuje:

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie ww. dowodów z dokumentów przedłożonych przez stronę powodową w toku postępowania, które nie budziły wątpliwości Sądu co do swojej autentyczności i prawdziwości, a nadto ich prawdziwość nie była kwestionowana przez stronę pozwaną. Pozostałe dokumenty zgromadzone w aktach nie mają znaczenia dla rozstrzygnięcia, gdyż nie wnoszą do sprawy żadnych nowych, istotnych okoliczności.

Przy ustalaniu stanu faktycznego Sąd miał na względzie również oświadczenia powódki złożone na rozprawie w dniu 11 maja 2017 r., które uznał za wiarygodne, w szczególności co do okoliczności dotyczących składania reklamacji oraz podpisanych przez powódkę dokumentów reklamacyjnych. Ustalając stan faktyczny sprawy Sąd wziął też pod uwagę zeznania świadka M. J. złożone na okoliczność stanu zakupionej przez powódkę kanapy w chwili oględzin i przyczyn takiego stanu. Zeznania te Sąd uznał za wiarygodne w szczególności w zakresie poczynionych przez niego ustaleń w trakcie pierwszych i drugich oględzin kanapy. Zeznaniami tym Sąd dał więc wiarę jako logicznym i spójnym z pozostałym materiałem dowodowym.

Na podstawie art. 299 k.p.c. a contrario Sąd oddalił dowód z przesłuchania stron, bowiem strony - prawidłowo wezwane – nie stały się na wyznaczony termin rozprawy. Sąd pominął również wniosek pozwanego o wezwanie na podstawie 84 k.p.c. do wzięcia udziału w sprawie A. C., gdyż w postępowaniu uproszczonym, w którym rozpoznawana była niniejsza sprawa, nie stosuje się przepisów dotyczących przepozwania (art. 505⁴ § 1 k.p.c.).

W niniejszej sprawie powódka domagała się od pozwanego zwrotu uiszczonej ceny za zakupiony od pozwanego towar w postaci narożnika B. - w związku z wadą towaru, której pozwany nie usunął na skutek zgłoszonej przez powódkę reklamacji. Pozwany kwestionował natomiast zasadność żądania powódki podnosząc, że producent kanapy dokonał wszelkich możliwych i koniecznych napraw w trakcie pierwszej reklamacji, a mankamenty, które pojawiły się po naprawie, były wynikiem tylko i wyłącznie normalnego zużycia rzeczy, związanego z jej użytkowaniem. Pozwany podnosił również, że powódka nie udowodniła zasadności swoich żądań oraz podnosił zarzut braku legitymacji po stronie pozwanego, gdyż powódka dokonywała reklamacji korzystając z uprawnień zawartych w gwarancji, a nie korzystając z instytucji rękojmi za wady fizyczne.

Wobec powyższych zarzutów pozwanego Sąd w pierwszej kolejności odniósł się do zarzutu braku legitymacji procesowej po stronie pozwanej i uznał zarzut ten za niezasadny. Jak wynika z dokumentów złożonych przez powódkę, dotyczących postępowania reklamacyjnego, powódka występowała ze swoim żądaniem usunięcia wad towaru bezpośrednio do pozwanego sprzedawcy, a nie do producenta zakupionego mebla, będącego gwarantem. Fakt zaznaczenia w formularzu reklamacyjnym opcji, iż powódka chce skorzystać z uprawnień wynikających z gwarancji producenta, nie oznacza, że żądanie swoje powódka kierowała do producenta kanapy, skoro – jak powódka oświadczyła na rozprawie w dniu 11 maja 2017 r. – formularz ten został jest przedstawiony do podpisu przez pracownika pozwanego z już zaznaczoną opcją „gwarancja producenta” oraz wypełnionym polem dotyczącym opisu

wady rzeczy. Powódka nie miała więc możliwości wskazania w przedłożonym jej gotowym formularzu, z jakiego tytułu i od kogo chce domagać się naprawy towaru – mimo że prawo takie jej przysługiwało, a jej wolą było żądanie naprawy przez sprzedawcę w ramach uprawnień wynikających z tytułu rękojmi za wady towaru (art. 560 i 561 k.c.). Za pierwszym i drugim razem, po stwierdzeniu wad, powódka zwróciła się do sprzedawcy, a nie producenta. Pozwany sprzedawca jest więc legitymowany do występowania w niniejszej sprawie po stronie pozwanej.

Wobec kwestionowania przez pozwanego zasadności żądania powódki wskazać natomiast należy, iż zgodnie z obowiązującą w postępowaniu cywilnym zasadą rozkładu ciężaru dowodu to powód winien wykazać zasadność swojego roszczenia. Stosownie bowiem do treści art. 6 k.c. ciężar dowodu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne, zaś zgodnie z wyrokiem Sądu Najwyższego z dnia 3 października 1969 r. w sprawie o sygn. akt II PR 313/69 (OSNC 1970/9/147) - na powodzie spoczywa ciężar udowodnienia faktów przemawiających za zasadnością jego roszczenia. W ocenie Sądu powódka nie wykazała zasadności swojego roszczenia. Powódka nie przedstawiła żadnych dowodów potwierdzających, że zakupiona od pozwanego kanapa posiada wady fizyczne wskazywane przez powódkę, które nie zostały usunięte przez pozwanego na skutek drugiej reklamacji powódki. Dowodu takiego z pewnością nie stanowią złożone przez powódkę reklamacje, ani wnioski o rozwiązanie sporu przez Stały Polubowny Sąd Konsumentki w G.. Z zeznań świadka wynika, że wad nie było; w tej sytuacji środkiem do udowodnienia istnienia wad i tym samym podstawy do odstąpienia od umowy byłaby opinia biegłego, jednakże wniosku o dopuszczenie takiego dowodu, pomimo pouczenia przez Przewodniczącego, powódka nie złożyła. W związku z tym oraz wobec faktu, iż pozwany konsekwentnie kwestionował zasadność żądania powódki, powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie.

Na podstawie zatem art. 560 § 1 k.c. w zw. z art. 6 k.c. a contrario Sąd w pkt. I wyroku oddalił powództwo jako nieudowodnione.

O kosztach procesu Sąd orzekł na zasadzie odpowiedzialności za wynik procesu i w pkt. II wyroku, na podstawie art. 98 k.p.c. w zw. z art. 108 k.p.c. w zw. z § 2 pkt. 3 i § 15 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz.U. z 2015 r., poz. 1800), zasądził od powódki jako strony przegrywającej postępowanie na rzecz pozwanego kwotę 917,00 zł tytułem zwrotu kosztów procesu, na którą składają się: kwota 900,00 zł z tytułu wynagrodzenia adwokata i kwota 17,00 zł z tytułu opłaty skarbowej od pełnomocnictwa. W pkt. III wyroku Sąd, na podstawie art. 113 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz.U. z 2016 r., poz. 623 ze zm.), nakazał zaś pobrać od powódki na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Gdyni kwotę 417,90 zł tytułem kosztów stawiennictwa świadka, wypłaconych tymczasowo ze środków Skarbu Państwa (postanowienie – k. 78).